

ся кланямъ и за туй отивамъ да си по отдѣхнѣ.
..... защото ми дотегнѣ и немогѣ вече да търпѣ да ви слушамъ.

И туй като рече добрыйтъ Демаре излѣзе на вѣнъ, придруженъ съ признателность отъ моѣхъ странѣ, защото ми стори добро наистинѣ, като по облекчи така сърдцето ми прѣпълнено съ досадѣ и умръзваніе отъ разговорѣтъ на тѣзи двѣ жени.

Ако Лароковитѣ и да търпятъ каквото и да каже въ къщѣтъ имъ г. Демаре, но това отвращеніе що исказа той къмъ г-жѣ Обри бѣше повече отъ колкото трѣба живо, за това и произведе малко поразсържданіе което ся позна по общото мѣлканіе което настанѣ слѣдъ това. Но пакъ г-жа Ларокъ съ единъ прилѣгъ прѣкъснѣ това мѣлчаніе и попыта дѣщеріѣ си, билъ ли е часѣтъ осмѣ.

— Не; отговори момата, защото г-жа Порое не е дошла още.

Една минута слѣдъ това, когато часовникѣтъ ся приготвяше да удари; вратата ся отвори хѣ и г-жа Жозелинда де Порое Гаель, облѣгнѣта на рѣжѣтъ на лекаря Демаре, влѣзе въ стаѣтъ съ геометрическѣ точность.

Г-жа Порое Гаель, която прѣзъ тѣзи години бѣше празнувала осемдесетъ и осмѣтъ си пролѣтъ, и ся вижда като тънка висока трѣстъ обвита въ свилени дрехы е послѣдня потомка на